

havde indstillet til Stillingen, at han havde undervist paa en Arbejderhøjskole. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem maa se noget anderledes paa Sagen. Hvad angaar Spørgsmaalet om Fanatisme, skal jeg ganske overlade til Tingets ærede Medlemmer at vurdere, hvem af os der er mest fanatisk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Hvad det angaar, er jeg ikke bange for den Dom, der vil blive fældet af Tingets ærede Medlemmer. Men med Hensyn til vedkommende Historielærers Kvalifikationer har det ærede Medlem jo aldeles ikke forstaaet Sagen. Maaske det ærede Medlem ikke *kan* forstaa det, og saa er han jo undskyldt. Jeg har sagt, at vedkommende, som jeg har indstillet, har 3 Kvalifikationer: han har Magisterkonferens, saa det videnskabelige er i Orden; han har været mangeaarig Lærer ved Arbejderhøjskolen ligesom den ene af de to, jeg ikke indstillede, og i denne mangeaarige Lærervirksomhed har han vist, at han kunde holde paa sine Elever, medens den anden jeg sine bort; for det tredje, det har jeg ogsaa sagt, har han mangeaarig Praksis som Lærer i de Skoleformer, i hvilke Lærerhøjskolens Elever virker. Det er det, jeg har sagt, og det er de 3 Ting, der tilsammen efter min Mening gør ham mere kvalificeret end nogen af de andre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Det er mig stadig uforstaaeligt, at en Mand, der har undervist i en Arbejderhøjskole, skulde derigennem fremfor andre have bevist, at han er i Stand til at undervise netop paa det Grundlag, som det ærede Medlem fremførte som nødvendigt for Højskolen, og det er mig uforstaaeligt, at en saadan Mand skulde have Fortrinet. Naar det ærede Medlem i øvrigt lægger saa stor Vægt paa Elevernes Standpunkt overfor Læreren, maa man erindre, hvad der er Tingets Medlemmer eller i alt Fald mig bekendt, at der fra det ærede Medlems Elever er fremkommet Udtalelser af en saadan Art, at det forekommer mig, at denne Bedømmelse dog maaske ikke staar fuldt til Troende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Hvad det sidste angaar, tror jeg, jeg roligt kan lade det ligge. Her i dette Ting er der vist ikke andre end det ærede Medlem, som gaar saa dybt ned, at de samler den Slags Bemærkninger op. Hvad Læreren angaar, har jeg jo slet ikke sagt, at Virksomheden som Lærer i Arbejderhøjskolen var noget, der kvalificerede ham. Nej, jeg har sagt, at han har 3 Kvalifikationer, hvor de andre kun har to. Han har den, at han er Magister ligesom de andre, dernæst den, at han har vist sig som en dygtig Lærer i Arbejderhøjskolerne, hvad en af de andre ikke har, medens den anden overhovedet ikke er prøvet. For det tredje har han den, at han har vist sig som en dygtig Lærer i Mellem- og Realskolen; det har ingen af de andre gjort. Jeg kan ikke se rettere end, at man maa helst lade være at tale om Tingene, naar man ikke forstaaer dem bedre.

A. C. D. Petersen: Saa mange kyn-dige Mænd af forskellige Partier i dette høje Ting har haft Ordet under denne Finanslov-behandling, at jeg ikke skal fordybe mig i almindelige Betragtninger over Finanslovsforslaget. Jeg skal dog sige, at jeg slutter mig til dem, der mener, at den Skikkelse, hvori Finanslovsforslaget nu fremtræder, betyder en væsentlig Forbedring fra tidligere. Det er lettere overskueligt og er ganske sikkert regnskabsmæssigt af stor Værdi. Jeg slutter mig til den Opfattelse, at det er rigtigt, at Arveskatten er overført til Formueparagraffen, fordi Arveskatten er en Skat af særlig Art, idet den forringer Privatkapitalen. Naar Samfundet tager en større eller mindre Procentdel af Privatkapitalen, bør denne Del bruges til Konsolidering af Samfundets Økonomi. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Finansminister vilde gaa endnu et Skridt videre, nemlig til at søge lovfæstet, at Arveskatten kun maa anvendes til ekstraordinær Af-skrivning paa Statsgælden. Det samme gælder ikke om Formueskatten, trods dennes overordentlige Højde, der, det er jeg overbevist om, gør, at Skatten virker irrationelt. Jeg vilde ønske, at vi her i Danmark vilde anlægge samme Betragtning overfor Formuebeskatningen, som man anlægger i England, nemlig at den ikke bør være saa høj, at man derigennem ligefrem forringer Privatkapitalen. Det er dog kun en for-